

عنوان مقاله:

تحلیل نظریه معنا درمانی ویکتور فرانکل در آثار احمد شاملو و مهدی اخوان ثالث

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های بین رشته ای ادبی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم امیرارجمند - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

مطهره آزادی خواه - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

ماندانا هاشمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

خلاصه مقاله:

هدف و معنای زندگی، در حال حاضر یکی از دشوارترین و مهم ترین سوالات انسان است. امروزه پاسخ گفتن به این پرسش و پرداختن به این موضوع بیش از گذشته احساس می شود. ویکتور فرانکل نظریه پردازی است که از رهگذر تجربیات سختی که داشته است به این پرسش پاسخ گفته است. وی در مکتب خویش که «معنا درمانی» نام دارد، کوشیده است تا به انسان یادآور شود که هرکس در زندگی و نهاد خود معنایی را باید کشف کند تا به وسیله آن بتواند از سختی ها بگذرد و از پوچی و یاس در امان بماند. فرانکل معتقد است هدف و معنا باید به گونه ای باشد که حتی سخت ترین لحظه های زندگی هم معنادار باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی مولفه های معنا درمانی در شعر دو شاعر معاصر، شاملو و اخوان ثالث و مقایسه دیدگاه این دو شاعر نسبت به معنای زندگی است تا از این راه بتوان به راه کارهایی برای دریافت معنای زندگی ارائه داد. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی انجام گرفته است؛ به این ترتیب که ابتدا سه مولفه مهم از این نظریه توضیح داده می شود و سپس در شعر شاملو و اخوان ثالث به بررسی و مقایسه پرداخته شده است. جامعه آماری در این تحقیق مجموعه آثار دو شاعر به طور کامل است. دستاورد این پژوهش بیانگر آن است که شاملو سه مولفه عشق، رنج و مرگ را پذیرفته است و از هرکدام معنایی برای ادامه زندگی پیدا کرده است؛ و برخلاف او اخوان ثالث دچار خلا وجودی است و دائم علیه زندگی خود در طغیان است.

کلمات کلیدی:

ادبیات معاصر، مرگ، معنا درمانی، عشق، رنج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644357>

